

[Levinsen.]

det giver maaske ogsaa en Antydning af, i hvilken Lejr man skal finde disse indignerede Landarbejdere.

Med Hensyn til Oprindelsen af Konfikten kan jeg henvise til de Oplysninger, som den højtærede Statsminister gav om Henvendelsen til Forbundet den 3. April, hvori man anmoder om Forbundets Medvirken til at faa tilvejebragt en Ordning af Arbejdsvilkaarene. Vi skriver omgaaende til vor lokale Kredsformand og beder ham om at sætte sig i Forbindelse med Winther og søge at opnaa en Forhandling om en Ordning af de omklagede Forhold, baade Lønningerne og Sikkerheden paa Arbejdspladsen. Men dette Forsøg giver ikke noget Resultat; den 23. Maj modtager vi fra Kredsformanden en Meddelelse om, at han endelig langt om længe har faaet en Samtale med Winther, men Winther vil ikke forhandle. Han betragter Organisationen som en landsødelæggende Organisation, man ikke skal i Forbindelse med, og Gaardens Forvalter, den meget omdisputerede Søn, som er til Stede, erklærer ved nævnte Lejlighed, at dersom det er rigtigt, at nogen af Arbejderne paa Gaarden er organiserede, skal han snart faa dem paa Porten. Det advarer vor Kredsformand ham imod, men han siger saadan noget som, at det skal han nok selv sørge for. Det er altsaa Tonen, man møder, da man første Gang naar at snakke med hinanden, Afvisning af Forhandling og Trusel om, at de Folk, der er organiserede, der har tilladt sig den Frihed, skal snart komme bort.

Da vi ikke kan opnaa noget Resultat, til Trods for at Forbundet skriver til Proprietær Winther den 31. Maj, afsender vi en Skrivelse den 1. Juli, hvori vi meddeler, at nu kan vi ikke vente længere. Vore Medlemmer ønsker at faa en Ordning; vi kan ikke blive ved at sidde Kravet om Sanktion af en Konflikt, dersom en Ordning ikke tilvejebringes, overhørig, og derfor meddeler vi Winther, at nu maa han tage sin Beslutning.

Nu siger det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at denne Aktion er ikke iværksat af lønmæssige Grunde, nej, det er bare det principielle Krav om, at Hr. Winther skal underskrive en Overenskomst. Det er ogsaa meget interessant, at man skal beklikke Organisationen med denne Hensigt. Det ærede Medlem fortalte, at han var meget vel vidende om de Skrivelser, vi havde afsendt. Saa er det ærede Medlem ogsaa bekendt med vor Skrivelse af 31. Maj, hvori

vi siger: Det er Dem formentlig bekendt, at vi paa et meget stort Antal Arbejdspladser har saadanne kollektive Overenskomster, ogsaa i Aalborg Amt, som i det store og hele virker til Tilfredshed for begge Parter; vi tillader os derfor at forvente, at De ogsaa vil være rede til at tage en Forhandling med Organisationen om Oprettelse af en saadan Overenskomst paa samme økonomiske Basis som de Overenskomster, vi har med en Række andre Arbejdspladser. Efter at det ærede Medlem har læst dette Brev, erklærer det ærede Medlem alligevel, at denne Aktion er startet, ikke som en Lønaktion, men ud fra det principielle Krav, at man vil have Hr. Winther til at underskrive. Vi indleder naturligvis ikke en Lønaktion fra Organisationens Side over for en Arbejdsgiver med at skrive til ham, at de Lønninger og Arbejdsvilkaar, han byder sine Folk, er elendige og urimelige, og dem vil vi ikke finde os i. Saa kom vi aldrig til at tale med noget Menneske. Vi beder ganske enkelt og høffigt om en Forhandling om en Overenskomst; vi gør ham bekendt med, hvad for en Overenskomst vi ønsker at forhandle om. Man skal være ualmindelig tungnem eller have en ganske særlig Hensigt, hvis man ud af dette Krav vil udlede, at der ikke deri ligger et Krav om Forbedring af Lønningerne.

Vi understreger dette i vor næste Skrivelse af 1. Juli, hvor vi i øvrigt gør Hr. Winther opmærksom paa, at den Konflikt, vi varsler, omfatter de Folk, der i Henhold til deres Antagelse har Lov til at strejke, medens den ikke omfatter Folk, der er bundet af Kontrakter og derfor ikke har Lov til at deltage i en Arbejdskamp, saa længe de ikke er frigjort fra deres kontraktlige Forhold. Vi siger dør til Winther: De i nærværende Skrivelse fremsatte Krav om Oprettelse af en kollektiv Overenskomst med Deres Landbrugsvirksomhed gælder i første Omgang kun de Folk, hvis Lønvilkaar ikke er fastlagt ved kontraktlig Aftale, idet de kontraktligt fastlagte Lønninger først kommer ind under Overenskomstens Bestemmelser fra det Tidspunkt, da disse Aftaler kunde bringes til Ophør.

Jeg overlader til dette høje Ting at afgøre, at skønne over, om ikke de Anmodninger, vi har fremsat, meget tydeligt bærer Vidnesbyrd om, at det naturligvis er et Krav om Forbedring af Lønningerne, der dikterer vor Handlemaade.

Konflikten træder i Kraft den 6. Juli, og i Henhold til de Direktiver, Forbundet